

seua tasca d'investigació, durant tants anys, a la nostra comarca. En Francesc agraeix a tots els presents el detall i, amb una simplicitat i senzillesa que només tenen les persones amb esperit elevat, ens parla sobre la felicitat de les persones, loant el temps lliure del què hem de ser posseïdors per poder viure la vida amb plenitud i, a la vegada, enriquir-nos de saviesa. En Francesc - amb paraules d'un amic- "ha demostrat una talla humanística més enllà, si més no, de la científica. Tots vam entendre, en eixe moment i escoltant les seues paraules, que ens trobàvem davant un home d'una categoria excepcional i d'un bagatge cultural renaixentista."

Després de les paraules d'En Francesc, un dels seus millors amics -Joan Francesc Mira- també ens fa aplegar unes paraules

al cor sobre la persona d'En Francesc Esteve: "si he de estar content d'alguna cosa en la meua vida, entre d'altres, és d'haver conegut i tenir la sort de ser amic d'una persona amb tanta humanitat com En Francesc. La sort d'haver estat dinant, com tots vosaltres, amb un savi."

Després d'aquest homenatge, aplega el comiat i el lliurament de certificats d'assistència a les Jornades a tots els inscrits. La gent, a poc a poc, va eixint de la Llar del Pensionista amb el certificat sota el braç, però el que és important (al meu parer) és que la gent surt amb un altra cosa: la satisfacció d'haver compartit unes jornades i uns moments tal vegada irrepetibles.

Ja som pocs els qui restem a la llar, i, veient Rocher, recorde que li he de preguntar una cosa:

-Quan heu restat allí a la Valltorta recolzats contra el cingle, què us contava En Francesc?

-Ha estat curiós -em contesta. -No sé l'efecte que devíem fer vuit o deu persones al voltant d'En Francesc, escoltant-lo amb la boca oberta i fent una orelleta de pam per tal de no perdre'n detall. La veritat és que ens miraven una miqueta de gaidó i com a sospitosos de pertànyer a una nova secta desconeguda. I és que En Francesc no únicament ens captivava per la quantitat de detalls i aspectes tècnics que ens exposava, sinó també ens fascinava per la profunda emoció que donava als seus relats, per com els vivia i de quina manera els presentava... Tot ha sigut com un joïós encís.

Ara és l'hora d'arreglar, de deixar el local amb condicions per tal que el savis i qui no són tan avis puguen ballar com cada diumenge i gaudir de la seua festa. Una vegada tot arreglat, marxem. El carrer de la Moreria ja no pareix la Cinquena Avinguda de Nova York; més aviat sembla un carrer de les Coves. No; no ha estat un somni: n'han estat molts!

AVDA. DANIEL MONTULL, 8
TEL. 964 419 058
SALSADELLA (Castellón)

Pescados
MANOLO

TEL. 42 71 12 - 42 63 54
LES COVES DE VINROMÀ